

біографія вчених, словник-довідник, таблиці з довідковими відомостями та система електронних тестів.

Зазначена програма зручна в користуванні: має дружній інтерфейс, пошукову систему, зручну навігацію та пропонує тексти для роздрукування. Даним посібником рекомендують користуватися із супроводом учителя [7].

Розробники сертифікованих програм з біології у системі середньої загальної освіти класифікують їх за такими критеріями: використання інформаційних технологій як у фронтальній, так і в груповій роботі; використання електронних підручників як засобу самонавчання; використання окремих типів файлів (зображення, відео, аудіо, анімації); створення власних уроків через інтеграцію різних об'єктів в один формат – презентації, web-сторінки, конструктор уроків.

Висновки. При моделюванні уроків біології вчителю необхідно повно використовувати позитивні можливості традиційного навчання: це систематичний характер; логічно впорядкована подача навчального матеріалу; оптимальні витрати ресурсів при масовому навчанні; постійній емоційній вплив особистості вчителя на учнів і забезпечувати поступальний перехід до методики формування пізнавальних потреб, творчої діяльності, до самостійного добування знань, вміння міркувати, робити висновки і висувати гіпотези [4]. Це спонукатиме школярів до встановлення на уроках біології логічних, причинно-наслідкових зв'язків, формуватиме вміння робити логічні висновки на основі проведених дослідів та експериментів. В оптимально змодельованому навчальному середовищі створюється комфортний психологічний клімат, учні налаштовуються на активну й плідну індивідуальну, парну, групову форми роботи, забезпечується розвиток особистості учня, формування таких властивостей мислення, як критичність, самостійність, швидкість, гнучкість, а вміння критично мислити повинне бути визначальним.

Література

1. Верзілін М.М., Корсунська В.М. Загальна методика викладання біології. К: Вища школа, 1980. – 250 с.
2. Зверев И. Д., Мягкова А.Н. Общая методика преподавания биологии в средней школе. - М.: Просвещение, 1985. – 191 с.
3. Онищук В.О. Типи, структура і методика уроку в школі. - К.: Рад. школа, 1973. – 159 с.
4. Підласий І.П. Як підготувати ефективний урок: Кн. для вчителя. -К.: Рад. школа, 1989. – 204 с.
5. Шульдик В.І. Як підготувати ефективний урок біології / Уман. держ. пед. ун-т ім. П. Тичини. — К.: Наук. світ, 2000. – 250 с.
6. Загальна методика навчання біології. За редакцією І. В. Мороза. К.: Либідь, 2006. – 590 с.
7. Списано з екрану
<http://www.nbu.gov.ua/eournals/ITZN/em4/content/07szveeg.htm>

ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОГО СПЕЦІАЛІСТА ПОЧИНАЄТЬСЯ ЗІ ШКОЛИ

Кремень В.Г. (м. Київ)

Школа краща та, де дають кращі знання – це твердження сьогодні вже не є правильним. Актуалізуватися мають такі функції, які є слабкими і нерозвинутими: навчити дитину навчатися впродовж життя; виробити уміння, навички до самонавчання; практична орієнтованість знань, засвоєння знань як бази поведінки життя кожної людини. Тому для АПН буде багато завдань. Адже викладачі і майстри виробничого навчання на місцях як і вчителі мають потребу отримувати науково обґрунтовані рекомендації й поради, дізнаватися про інно-

ваційний досвід інших регіонів.

Тож нам потрібно більше аналізувати те, що відбувається, й давати змогу дізнаватися про це колегам з інших навчальних закладів. Ми живемо в демократичному суспільстві, в ньому не може бути монополії. І в освіті її не має бути також.

Минув час, коли ми шукали „палочку-виручалочку” й будували всю педагогіку на одній людині, хоч вона і справді цікава і цікавий її досвід. Треба аналізувати і підтримувати того чи іншого вчителя, викладача чи майстра виробничого навчання в його інноваційних пошуках та формувати творчий простір у професійній освіті і в освіті в цілому.

Ми маємо зробити певні зміни у навчальному процесі. В наших програмах і підручниках не використані базові знання для творчого засвоєння. Ми маємо чітко виокремити базові знання, і цим самим розвантажимо дитину від інформації, яку не потрібно запам'ятовувати.

Щодо практичного засвоєння, практичної орієнтованості знань, то дисципліни від початку мають бути практично орієнтованими. Без вирішення цих проблем Україна не зможе бути у знаньєвому суспільстві. Людина здатна жити, працювати на основі знань. Необхідно формувати інноваційну людину – з інноваційним типом культури, мислення, з інноваційним типом діяльності. Зможемо це зробити – матимемо модерну націю.

Демократизація суспільних відносин стає об'єктивною закономірністю, яка лише й може забезпечити максимальну самореалізацію, ефективний розвиток суспільства. Одне із завдань освіти – формування самодостатньої, саморозвиненої самостійної особистості.

РОЗВ'ЯЗУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ З ПОЗИЦІЙ СТРУКТУРИ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Кушнір В.А., Кушнір Г.А., Рожкова Н.Г. (м. Кіровоград)

Досить багато праць різних учених присвячено проблемам навчальної діяльності, її окремих видів та мотивів. Серед них можна виділити праці О.М.Леонтьєва, С.Л.Рубінштейна та ін. Зокрема О.М.Леонтьєв писав: “Окремі конкретні види діяльності можна відрізнати між собою за якою завгодно ознакою. ... Однак головним, що відрізняє одну діяльність від іншої, полягає у відмінності їх предметів. Адже саме предмет діяльності і надає їй певну спрямованість. ... Предмет діяльності є її дійсним мотивом. ... Він може бути як речовим, так і ідеальним, як можливий для сприймання, так і в уявленні, в думці. Головне, що за мотивом завжди стоїть потреба, що він завжди відповідає тій чи іншій потребі. ... Основною складовою окремих людських діяльностей є дії, котрі й здійснюють ці діяльності. Дією ми називаємо процес, котрий підпорядкований уявленню про той результат, який повинен бути досягнутий, тобто процес підпорядкований свідомій цілі. Подібно до того як поняття мотиву зіставляється з поняттям діяльності, поняття цілі зіставляється з поняттям дії” [3, с. 153].

Мотив виконує спонукальну функцію. Саме мотив спонукає суб'єкт учіння до розв'язування навчальної проблеми, тобто, до дій. “Дії, котрі здійснюють діяльність, спонукаються її мотивом, однак спрямовані на ціль”, зазначає О.М.Леонтьєв. [3, с. 154]. С.Л.Рубінштейн вважав, що систематична навчальна діяльність пов'язана з певним періодом життя суб'єкта учіння, коли він досяг певного рівня розвитку, коли йому стає доступним новий тип мотивації навчальної діяльності – установка на результат учіння, коли усвідомлюються обов'язки учіння, з'являється здатність прийняти на себе завдання, виявляється зростання пізнавального інтересу, котрий забезпечується певним рівнем вже сформованих пізнавальних можливостей [4, с. 91].